

Visitor Pattern

De la POO

Salt la: [Navigare](#), [căutare](#)

Cuprins

[\[ascunde\]](#) [\[ascunde\]](#)

- [1 Introducere](#)
- [2 Motivatie](#)
 - [2.1 Before](#)
 - [2.2 After](#)
- [3 Diagrama de clase](#)
- [4 Exemplu](#)
- [5 Discutie](#)
 - [5.1 Aplicabilitate](#)
 - [5.2 Double-dispatch](#)
 - [5.3 Traversarea structurii](#)
- [6 Exercitii](#)

Introducere

Design pattern-ul **Visitor** ofera o modalitate de a **separa** un **algoritm** de **structura** pe care acesta opereaza. **Avantajul** consta in faptul ca putem **adauga** noi posibilitati de prelucrare a structurii, **fara** sa o modificam. Extrapoland, folosind *Visitor*, putem adauga noi functii care realizeaza prelucrari asupra unei familii de clase, fara a modifica structura claselor.

Motivatie

Before

Fie ierarhia de mai jos, ce defineste un **angajat** (`Employee`) si un **sef** (`Boss`), vazut, de asemenea, ca un angajat:

```
class Employee {  
    String name;  
    float salary;  
  
    public Employee(String name, float salary) {  
        this.name = name;  
        this.salary = salary;  
    }  
  
    public String getName() {  
        return name;  
    }  
  
    public float getSalary() {  
        return salary;  
    }  
}  
  
class Boss extends Employee {  
    float bonus;  
  
    public Boss(String name, float salary) {  
        super(name, salary);  
        bonus = 0;  
    }  
  
    public float getBonus() {  
        return bonus;  
    }  
  
    public void setBonus(float bonus) {  
        this.bonus = bonus;  
    }  
}
```

```
public class Test {

    public static void main(String[] args) {
        Boss becali;
        List<Employee> employees = new LinkedList<Employee>();

        employees.add(new Employee("Costel", 15));
        employees.add(new Employee("Gigel", 20));
        employees.add(becali = new Boss("Becali", 1000));
        becali.setBonus(100);
    }
}
```

Presupunem ca ne intereseaza sa interogam toti angajatii nostri asupra **venitului** lor total. Observam ca:

- **anagajatii** obisnuiti au salariul ca unic venit
- **sefii** poseda, pe langa salariu, un posibil bonus

Varianta la indemana ar fi sa definim, in **fiecare** din cele doua clase, cate o metoda, `getTotalRevenue()`, care intoarce salariul pentru **angajati**, si suma dintre salariu si bonus pentru **sefi**:

```
class Employee {
    ...
    public float getTotalRevenue() {
        return salary;
    }
    ...
}

class Boss extends Employee {
    ...
    @Override
    public float getTotalRevenue() {
        return salary + bonus;
    }
    ...
}
```

Sa consideram acum ca dorim sa calculam **procentul mediu** pe care il reprezinta bonusul din venitul sefilor, luandu-se in considerare doar bonusurile pozitive. Avem doua posibilitati:

- **definim** cate o metoda, `getBonusPercentage()`, care in `Employee` intoarce mereu 0, iar in `Boss` raportul real. **Dezavantajul** consta in **sporirea** interfetelor claselor cu functii prea specializate, de detaliu
- parcurgem lista de angajati, **testam**, la fiecare pas, tipul angajatului, folosind `instanceof`, si calculam, doar pentru sefi, raportul solicitat. **Dezavantajul** este tratarea intr-o maniera **neuniforma** a structurii noastre, cu evidentierea **particularitatilor** fiecarei clase.

Datorita acestor **particularitati** (in cazul nostru, modalitatile de calcul al venitului, respectiv procentului mediu), constatam ca este foarte utila **izolarea** implementarilor specifice ale algoritmului (in cazul nostru, scrierea unei functii in **fiecare** clasa). Acest lucru conduce, insa, la **introducerea** unei metode noi in **fiecare** din clasele antrenate in prelucrari, de **fiecare** data cand vrem sa punem la dispozitie o **noua** operatie. Obtinem urmatoarele **dezavantaje**:

- in cazul unui numar mare de operatii, **interfetele** claselor se **aglomereaza** excesiv, obscurizandu-se functionalitatea de baza a acestora
- **codul** din **interiorul** clasei, care servea functionalitatii **primare** a acesteia, poate ajunge **amestecat** cu cod necesar algoritmilor de **prelucrare**, devenind mai greu de parcurs si intretinut
- in cazul in care **nu** avem **acces** la codul claselor, singura modalitate de adaugare de functionalitate este **extinderea**.

In final, tragem concluzia ca este de dorit sa **izolam** algoritmi de clasele pe care le prelucreaza. O prima idee se refera la utilizarea metodelor **statice**. **Dezavantajul** acestora este ca **nu** pot retine, intr-un mod elegant, informatie de **stare** din timpul prelucrarii. De exemplu, daca structura noastra ar fi arborescenta (**recursiva**), in sensul ca o instanta `Boss` ar putea tine referinte la alte instante `Boss`, ce reprezinta sefii ierarhic inferiori, o functie de prelucrare ar trebui sa mentina o informatie partiala de **stare** (precum suma procentelor calculate pana intr-un anumit moment, si numarul de procente nenule, conform cerintelor de mai sus) sub forma unor **parametri** furnizati apelului recursiv:

```
class Boss extends Employee {
    ...
    public float getPercentage(float sum, int n) {
        float f = bonus / getTotalRevenue();
        if (f > 0)
            return inferiorBoss.getPercentage(sum + f, n + 1); // forward query to inferior boss

        return inferiorBoss.getPercentage(sum, n);
    }
    ...
}
```

O idee mai buna se dovedeste:

- **conceperea** claselor cu posibilitatea de **primire** a unor obiecte algoritm, care definesc operatiile ce se doresc realizate
- definirea unor clase **algoritm** care vor **vizita** structura noastra de date, vor efectua **prelucrarile** specifice fiecarei clase, avand, totodata, posibilitatea de **incapsulare** a unor informatii de **stare** (cum sunt suma si numarul din exemplul anterior).

After

Sa privim modificarile pe care le sufera programul nostru pentru a se alinia cu observatia de mai sus:

```
// (1)
interface Visitor {
    public void visit(Employee e);
    public void visit(Boss b);
}

// (2)
interface Visitable {
    public void accept(Visitor v);
}

class Employee implements Visitable {
    ...
    // (3)
    @Override
    public void accept(Visitor v) {
        v.visit(this);
    }
    ...
}

class Boss extends Employee {
    ...
    // (3')
    @Override
    public void accept(Visitor v) {
        v.visit(this);
    }
    ...
}

public class Test {

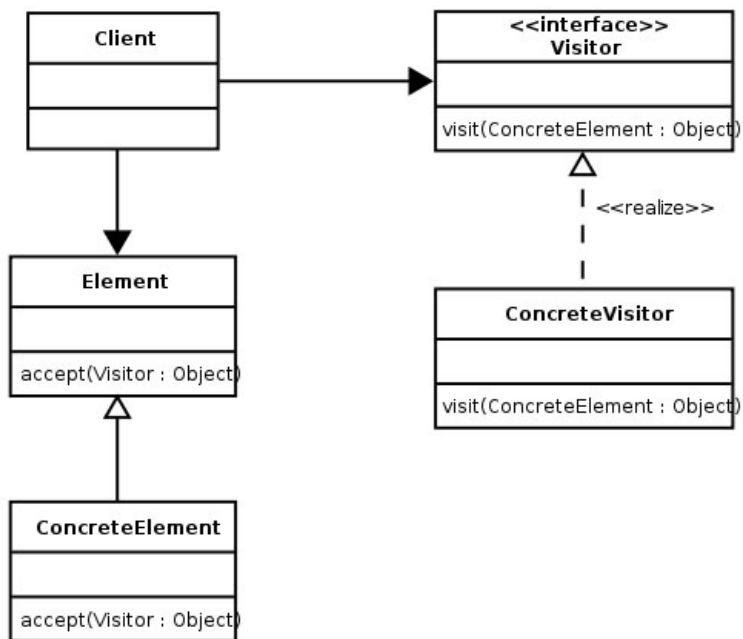
    public static void main(String[] args) {
        ...
        Visitor v = new SomeVisitor(); // init visitor with a concrete visitor class
        for (Employee e : employees)
            e.accept(v);
        ...
    }
}
```

Secventa de mai sus defineste (urmariti numerotarea din cod):

1. o interfata, `Visitor`, ce reprezinta un **algoritm** oarecare, ce va putea **vizita** orice clasa. Observati definirea cate unei metode `visit` pentru **fiecare clasa** ce va putea fi vizitata
2. o interfata, `Visitable`, a carei metoda `accept(Visitor)` permite rularea unui **algoritm** pe structura curenta
3. implementari ale metodei `accept(Visitor)`, in cele doua clase, care, pur si simplu, solicita **vizitarea** instantei curente de catre vizitator. `Employee` implementeaza acum `Visitable`.

Diagrama de clase

Diagrama de clase pentru design pattern-ul **Visitor** este urmatoarea:

În diagrama de mai sus, putem identifica:

- Element - Visitable
- ConcreteElement - Employee, Boss

Aparent, folosirea lui `accept` este artificială. De ce nu declanșăm vizitarea unui obiect, apelând **DIRECT** `v.visit(e)` atunci când dorim vizitarea unui obiect oarecare? Ce se întâmplă însă, când dorim să vizităm o structură complexă de obiecte? (lista, arbore, graf etc):

- **declanșarea** vizitării se va face printr-un apel `accept` pe un prim obiect (primul element din listă, rădăcina arborelui etc)
- elementul **curent** este vizitat, prin apelul `v.visit(this)`
- pe lângă vizitarea elementului curent, este necesar să declanșăm vizitarea tuturor elementelor **accesibile** din elementul curent (spre ex: următorul element din listă, nodurile copil din arbore etc). Realizăm acest lucru apelând `accept` pe fiecare dintre aceste elemente. Acest lucru **nu** este **obligatoriu**, depinzând de logica structurii.

Exemplu

Iată cum poate arăta un **vizitator**, ce determină venitul total al fiecărui angajat, și îl afișează:

```

class RevenueVisitor implements Visitor {

    @Override
    public void visit(Employee e) {
        System.out.println(e.getName() + " " + e.getSalary());
    }

    @Override
    public void visit(Boss b) {
        System.out.println(b.getName() + " " + (b.getSalary() + b.getBonus()));
    }

}
  
```

Bineînțeles, variabila `v` din `main` trebuie inițializată cu o instanță a clasei de mai sus. Se observă că metoda `visit` este **suprăîncărcată**, pentru fiecare clasă pe care o vizitează.

Discuție

Aplicabilitate

Pattern-ul **Visitor** este **util** când:

- se dorește **prelucrarea** unei structuri **complexe**, ce cuprinde mai **multe** obiecte, având tipuri **diferite**

- se dorește **definirea** de operații **distincte** pe **aceeași structură**, pentru a **preveni** *poluarea* interfețelor claselor implicate, cu multe detalii aparținând unor algoritmi diferiți. În acest fel, se **centralizează** aspectele legate de **același** algoritm într-un singur loc, dar, în același timp, se **separă** detaliile ce țin de algoritmi **diferiți**. Acest lucru conduce la **simplificarea** atât a **claselor** prelucrate, cât și a **vizitatorilor**. Orice **date** specifice algoritmului rezidă în **vizitator**.
- **clasele** ce se doresc prelucrate se schimbă **rar**, în timp **operațiile** de prelucrare se definesc **des**. Dacă clasele prelucrate apar des, atunci este necesară modificarea vizitatorilor existenți, pentru adăugarea unei metode `visit` ce știe să prelucereze clasa respectivă. În exemplul nostru, dacă extindem clasa `Employee` cu clasa `ProjectManager`, trebuie să îmbogățim interfața `Visitor` cu metoda `visit(ProjectManager)`.

Dezavantajul întrebuirii unui **vizitator** provine din faptul că, asemenea oricărei alte clase, nu are acces decât la membrii **publici** ai obiectului prelucrat (**nu** poate accesa membrii **privati**, care ar putea fi relevanți în conturarea stării interne a obiectului). Necesitatea expunerii acestor informații (în forma publică) ar putea conduce la **ruperea încapsulării**.

Decizia de **utilizare** a pattern-ului **Visitor** este în strânsă legătură cu **stabilitatea** ierarhiilor de clase prelucrate: dacă noi clase copil sunt adăugate **rar**, atunci se **poate** aplica acest pattern (într-o manieră eficientă).

Un **iterator** poate fi privit ca un **vizitator**, care posedă **limitarea** de a nu putea gestiona decât elemente de **același tip**. Un vizitator, în cazul general, **nu se supune** acestei constrângeri, putând prelucra elemente de **orice tipuri** (care nu sunt nici măcar înrudite!)

Double-dispatch

Mecanismul din spatele pattern-ului **Visitor** poartă numele de **double-dispatch**. Acesta este un concept răspândit, și se referă la faptul că **efectul** unei operații este **determinat** de **doi** factori. Luând cazul nostru, efectul vizitării, solicitate prin apelul `e.accept(v)`, depinde de:

- tipul elementului **vizitat**, `e` (`Employee` sau `Boss`), pe care se invocă metoda
- tipul **vizitatorului**, `v` (`RevenueVisitor`), care conține implementările metodelor `visit`

Acest lucru contrastează cu un simplu apel `e.getTotalRevenue()`, pentru care efectul este hotărât doar de tipul anagajatului. Acesta este un exemplu de **single-dispatch**.

Traversarea structurii

Traversarea structurii poate fi realizată în 3 moduri:

- de către **structura**
- în cadrul **vizitatorului**, în cazul unor parcurgeri cu o logică mai complexă
- în conjuncție cu un **iterator**, care dictează ordinea de vizitare

Exercitii

1. (**3p**) Construiți programul corespunzător situației prezentate în laborator, și rulați. Ulterior, înlăturați definiția metodei `accept`, din clasa `Boss`, și explicați rezultatul.
2. (**7p**) Adaptați ierarhia `Employee-Boss`, astfel încât să obțineți o structură **arborescentă** de obiecte:
 - Fiecare `Boss` va ține referințe către angajații aflați sub răspunderea lui directă (ce pot fi alți șefi, sau salariați obișnuiți)
 - În rădăcina se va afla CEO-ul companiei (`Boss`)
 - Adaptați mecanismul de vizitare în vederea parcurgerii întregului arbore. Propagați vizitatorul de afisare a veniturii.
 - Definiți celălalt vizitator menționat în enunț, care calculează procentul mediu. Afisați-!l!

- [Soluții](#)

Adus de la "http://cursuri.cs.pub.ro/~poo/wiki/index.php/Visitor_Pattern"

Vizualizări

- [Pagină](#)
- [Discuție](#)
- [Vezi sursa](#)
- [Istoric](#)

Unelte personale

- [Autentificare](#)

Navigare

- [Pagina principală](#)
- [Portalul comunității](#)
- [Discută la cafenea](#)
- [Schimbări recente](#)
- [Pagină aleatorie](#)
- [Ajutor](#)

Caută

Trusa de unelte

- [Ce se leagă aici](#)
- [Modificări corelate](#)
- [Trimite fișier](#)
- [Pagini speciale](#)
- [Versiune de tipărit](#)
- [Legătură permanentă](#)
- [Print as PDF](#)

- Ultima modificare 15:07, 5 decembrie 2011.
- Această pagină a fost vizitată de 6.079 ori.
- Conținutul este disponibil sub [GNU Free Documentation License 1.2](#).
- [Politica de confidențialitate](#)
- [Despre POO](#)
- [Termeni](#)

